

[Anker Lau.]

bedømmelse af, om de beslutninger, man nu er i begreb med at træffe, er egnet til at befordre en gunstig udvikling for dansk økonomi og gøre erhvervene egnede til at skaffe vort land den bedst mulige placering i det store fællesskab, vi indtræder i.

Først et par ord om lovforslagets tekst. Vi har jo i mange år ment, at en række af den oprindelige valutaloivs bemyndigelser var helt overflødige. Når vi og de konservative stillede forslag om deres bortfald, har vi helt traditionelt mødt modstand hos den højtærede minister. Året efter har så den samme minister selv foreslået en del af de ændringer, vi fik afvist året før, og sådan er det gået også i år. Hermed bortfalder vel så det sidste af det, der kan undværes, så længe det anses for nødvendigt at opretholde regulering af handelen med lande uden for OEEC.

Ændringerne i år drejer sig om § 6, stk. 2, der som bekendt aldrig har været brugt, og hele § 7 og § 8, der indeholder rationeringerne, fordelingen og reguleringen af produktionen. Endelig falder den højtærede boligministers bemyndigelser helt ud af loven. Helt forsvinder disse bemyndigelser naturligvis ikke, men de bringes nu endelig ind under de formålsrammer, hvor de hører hjemme, i stedet for at stå som helt generelle bemyndigelser i valutaloven. Boligministeren henvises til boligstøtteloven, og de krigs- og krisebetonede bemyndigelser henføres til loven om civilt beredskab, hvis opgaver netop er henlagt til krig og krise. Vi betragter disse ændringer som rationelle fremskridt. Vi har heller ikke noget imod, at lovens løbetid forlænges til udgangen af 1961, men i kraft af vor stilling i øvrigt vil vi undlade at stemme om disse ændringer.

På given foranledning har den højtærede handelsminister i udvalget givet en redegørelse for dollarpræmieringens afvikling, og det står herefter klart, at ordningens importside bortfalder samtidig med eksportsiden og dollarpuljens eventuelle overførelse

til erhvervsfonden, men at der herefter inden for det almindelige importbudget vil blive taget hensyn til den dollarimport fra lande uden for gruppe 1 og 2, som er en naturlig videreførelse af de gennem årene foretagne moderniseringer af tildelingsgrundlagene. Jeg går ud fra, at dette er rigtigt forstået. Hvis ikke, beder jeg den højtærede handelsminister om, når han kommer, at retlede mig.

Af en redegørelse, som udvalget har modtaget på foranledning af Grosserer-Societetets Komité, fremgår det, at de gebyrer, som importører må betale fuldt ud, dækker omkostningerne ved restriktionernes administration. Man mener også, at dette vil være tilfældet i fremtiden efter udvidelsen af frilisten og den dermed følgende forenkling af administrationen. Nu er det nok ikke let helt at gøre disse ting rigtigt op, men vi må naturligvis tage oplysningen til efterretning. Jeg vil dog gerne henstille, at man, efterhånden som det hele bliver mindre og mindre på disse områder, overvejer at lade gebyrerne bortfalde.

Jeg skal så vende mig til lovens administration, frilisten, den bundne liste og hvad hermed står i forbindelse. Dette står naturligvis også i forbindelse med toldloven og hele formålet med denne lovgivning.

Den højtærede handelsministers hensigter har sikkert været gode, men såvel den bundne liste, som den nu har skæmmet sig, som forhandlingerne i udvalget har givet os et stærkt indtryk af, hvor svært det må være for de to små såkaldte liberale partier at være allieret med et stort socialdemokrati, der stadig fastholder synspunkterne fra en længst forsvunden tid, 1930ernes planøkonomi og selvforsyning. Det er mit indtryk, at det i udvalget mere har drejet sig om at beskytte hjemmemarkedets høje pris- og omkostningsniveau end om at tilpasse eksportfronten til at erobre udadtil, hvad indadtil dog må tabes, hvis der skal være mening i det hele.

Socialdemokraterne med det ærede medlem hr. Hans Rasmussen i spidsen har,